

ئەپپارەت: سەنئەت . نووسىنى:
ئامانچ شەروانى

نہ بے ز:

کټټاځی چاو جوان، کټټاځی چاو جوان
لټ تاوی عیشت، دم کټوتټاځان
هر لټو ټټوټوټی کټ تټم دی لټو
خټو لټ چاو انم هرگز ناکټو
لټ ټټی کانیا، ناسکی باسک
بټ ناز و عیشو، بټ غټ مزټی ناسک
دټ ټ فاندټ، شټ یدات بووم شټ یدا
دټوانټ کردم، دم پټ سټودا

کے ذرا:

ننه بـازی دلهـر، ننه بـازی دلهـر
ئای کوردی ننه بـارد، ئازا و کوو شهـر
شهـو و ئهـژ هـهـردم لهـه خـیا می
گیر دای دهـستی زو می زای می
هـهـر لهـم ئهـژ وای تم دی لای کانی
لهـه خـیا می شهـو تا بـیانی
ناتـه ناو دهـستم سهـوی پهـه مهـخـک
یاری چاونـه ترس، پهـه و فـا و ئهـمهـک
ئهـستاش چاو ئهـهـم، چاو مهـ لهـه ئهـهـه
گیانم قوربانی گهـردی بهـهـر پهـهـه

نہ بے ز:

نہ فریت لہ شہ و لہ دوزمنانمان
 لہ سہ فہ ربہ رلک، جیہادی تورکان
 سہ دان ساہ پاہین، ئہ وانیش سہ رداری
 کہ ہاتہ بہنیان، کہ وتندہ گریہ و زار
 گوہمانیان کاس کرد، بہ قسہی زلیان
 قہ رداش قہ رداش و جہ نگی گاوران
 من چیم لہ تورکہ، لہ ئالی عوسمان
 زمانم کوردی و شاہم شماران
 چہ ند ساہ لہ بہر خزمہ تی سوہتان
 ئاوارہی کہو و کہڑ و کہہ ساران

کورد هه تا که یه حای وا ده ب؟
نه که ری فارس، تورک و عار به
هه تا که ی خاوه و ومان نه بین؟
هه ی که یه ئا، ئا یه ئه نگین

چیر که بژ:

هاتن وا هاتن، له شکر وا هاتن
دوژمنی خه کی شار و ده هاتن
نه ئه ویان ده ست، نه ئه میان هاوه
کورد له نه وه دا، به یه های هاتن
شه ده ست وه خه، شه ستیر و هاوان
یه که یه که ده په که لاوی کوردستان
گرم و مه مه، حوت شه و و ئه ژان
شار و ومان تیان ومان کرد، ومان
له هه موو لایه، لاوی تاز جوان
به په ده ورن، وکه گه های خه زان
دایکی شه هیدان، که وتنه گریانه
له کرمانشانه هه تا که بانه
ده شت و ده ره هه مووی ئاگر بارانه
خه تانی خوه بوو نه م کوردستان
هه ره چی که کورد و بوو ئاوار
نه مه ئا هه نگه گورگ و که متیار
به شی کورد هه رده م گریه و و و و و
هه رده م خه کوژی و شه و په و و و و
نه و کلکی نه و لا، نه م کلکی نه م لا
له م نه وان ده دا، بووین هه لاهه لا

که ژا:

هه ومان به هات، هه ومان به هات
شه و او و ستاو له شار و ده هات
ده ستم دام نه، نه یه چه رخی گه ردوون
به وای به یاری عاشق و مه جنوون
ژهر په م سووتایه، نه قه م نه مایه
یاری شیرینم که ی ده خودایه
چاوم هاتن ده ره له چاوه وانی
یار که ی ده ته لام به ده ستگیرانی
ئاخه ته به یه، نه ستاش وکه جاران

شەت و شەیدام بە، یاری نەوجەوان
یاخە تە بەی، لەو لە سەنگەر
کچەکی جوان و باریکە کەمەر
بە لەنجەولاری شەتی کردبە
بە تیری چاوی دەی بردبە
ئەقرەم لە بە، هەشم نەمایە
یاری شیرینم کە ی دە خودایە

نەبەر:

کەژا و هاتە، کەژا و هاتە
شەتی دیداری بەژن و بەیاتە
چرای ژینمی، مەرھەمی ژانمی
شەرکە گوتەنی، تە نیشتمانمی
ئاخە تە بەی یاری چا و جوان
چاوی لە سەم بە وەک جاری جاران
خە لەوانەشە، کووکی زەنگین
خاوەن تەلار و کەشکەکی نەنگین
بە قسە شیرین، بە ما و سامان
فریوی دا بە، بە گەت و پەیمان

کەژا:

چارم ناچارە، ئیدی خەم ناگرم
سەر لە بەیانی، سەرم هەدەگرم
بەر و ئاسەیی وون، بەر و یارکەم
تا کوو نەیبینم، مەرچە سە نەکەم

نەبەر:

گیردەیی دەستی یاری شیرینم
ماندووتیم ناشکە، تا کوو نەیبینم
سەرم هەدەگرم پەیمان داو
تا کوو نەیبینم نا سەم لەم ناو

چیرەکەژ:

کەژا لە ئەمبەر، نەبەر لە ئەوبەر
ئەگەیی جەنجایی، گوندیان گرتە بەر
ئەویان لەم گوند و ئەویان لەم دەیی
ماوەی نەوانیان یەک قەناخ ئەیی
تامەزرەیی دیدار، وان بە نەرمەغار

بـ يـ کدی دـ نـ، دوو دـ و دـ دار
هـ ر چـ ند هـ نـ گاوـ دوور بوون لـ يـ کتر
وا بـ باـ کـ وتن، وـ کوو دوو کـ تر
بـ مـ خـ شيان هـ تا سـ ر نـ ما
هيو و ئاواتيان يـ کـ ر داـ ما
دوو دـ ستـ يان دی، دوو دـ ستـ عـ سکـ ر
يـ کيان وـ لـ مـ ر، يـ کيان وـ لـ وـ بـ ر
چـ کيان لـ شان و بوغز لـ چاوان
دا بـ شيان دـ کرد خاکی کوردستان
دـ نـ گي کـ نا و نـ عـ تـ ی زوـ نا
هيوای ئـ ويني وانيان لـ گـ نا
هاواريان هـ ستا: «ئـ ی سنوور بـ زـ ن
ما ناما نبينن، ئـ وـ بـ کوـ دـ ن؟
نازانن ئيتر لـ رـ بـ دواوـ
ئـ مـ ر و ئـ وـ بـ ر لـ ک ترازاوـ؟
وا کـ شاوما نـ سنووری دـ ستکرد
لـ تلـ تمان کردووـ خاکی گـ لی کورد
خاکی کوردانمان کردـ چوار پارچـ
بـ زـ بری هـ ز و گولـ و دـ مانچـ»